

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gegužės 5 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Tvirtiesnio bendradarbiavimo įgyvendinimas — Bendros patentinės apsaugos kūrimas — Reglamentas (ES) Nr. 1257/2012 — SESV 118 straipsnio pirma pastraipa — Teisinis pagrindas — SESV 291 straipsnis — Įgaliojimų delegavimas ne Europos Sąjungos organams — Sąjungos teisės autonomijos ir vienodo taikymo principai“

Byloje C-146/13

dėl pagal SESV 263 straipsnį 2013 m. kovo 22 d. pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Ispanijos Karalystė, atstovaujama E. Chamizo Llatas ir S. Centeno Huerta,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą M. Gómez-Leal, M. Dean ir U. Rösslein,

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą T. Middleton, F. Florindo Gijón, M. Balta ir L. Grønfeldt,

atsakovus,

palaikomus

Belgijos Karalystės, atstovaujamos C. Pochet, J.-C. Halleux ir T. Materne,

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlácil,

Danijos Karalystės, atstovaujamos C. Thorning ir M. Wolff,

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze, M. Möller ir J. Kemper,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, F.-X. Bréchet, D. Colas ir N. Rouam,

Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės,

Vengrijos, atstovaujamos M. Fehér ir K. Szijjártó,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. Bulterman ir J. Langer,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz ir U. Persson,

* Proceso kalba: ispanų.

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos M. Holt, padedamo QC J. Stratford ir baristerio T. Mitcheson,

Europos Komisijos, atstovaujamos I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders ir F. Bulst,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič (pranešėjas), A. Ó Caoimh, C. Vajda ir S. Rodin, teisėjai A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund ir J. L. da Cruz Vilaça,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. liepos 1 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2014 m. lapkričio 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškinyje Ispanijos Karalystė prašo panaikinti 2012 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1257/2012, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas kuriant bendrą patentinę apsaugą (OL L 361, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas).
- 2 Šį reglamentą Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba priėmė po 2011 m. kovo 10 d. Tarybos sprendimo 2011/167/ES, kuriuo leidžiama tvirčiau bendradarbiauti kuriant bendrą patentinę apsaugą (OL L 76, p. 53, toliau – sprendimas dėl tvirtesnio bendradarbiavimo).

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

Europos patentų išdavimo konvencija

- 3 1973 m. spalio 5 d. Miunchene pasirašytos ir 1977 m. spalio 7 d. įsigaliojusios Europos patentų išdavimo konvencijos (toliau – EPK) šiai bylai taikomos redakcijos 2 straipsnyje „Europos patentas“ numatyta:

„1) Pagal šią Konvenciją išduoti patentai vadinami Europos patentais.

2) Kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje jai išduotas Europos patentas galioja pagal tuos pačius reikalavimus, kaip ir tos valstybės išduotas nacionalinis patentas, ir jam taikomi tie patys reikalavimai, jei ši Konvencija nenumato kitaip.“

4 EPK 142 straipsnyje „Bendrieji patentai“ numatyta:

„1) Susitariančiųjų Valstybių grupė, specialiu susitarimu numachiusi, kad toms valstybėms išduotas Europos patentas vienodai galioja visų jų teritorijoje, gali nustatyti, kad visoms toms valstybėms Europos patentą galima išduoti tik kaip bendrą patentą.

2) Tais atvejais, kai Susitariančiųjų Valstybių grupė naudojami šio straipsnio 1 dalies suteiktu leidimu, taikomos šios dalies nuostatos.“

5 EPK 143 straipsnyje „Europos patentų tarnybos (toliau – EPT) specialieji skyriai“ nustatyta:

„1) Susitariančiųjų Valstybių grupė [EPT] gali skirti papildomas užduotis.

2) [EPT] Susitariančiųjų Valstybių grupei gali būti įsteigti specialūs bendri skyriai, kuriems būtų pavesta atlikti tas papildomas užduotis. Tokiems specialiems skyriams vadovauja [EPT] prezidentas; 10 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*.“

6 EPK 145 straipsnyje „Administracinės tarybos specialus komitetas“ nurodyta:

„1) Susitariančiųjų Valstybių grupė gali sudaryti Administracinės tarybos specialųjį komitetą specialiųjų skyrių, sudarytų pagal 143 straipsnio 2 dalį, veiklai prižiūrėti; [EPT] šiam komitetui skiria jo užduotims atlikti reikalingus darbuotojus, patalpas ir įrangą. [EPT] prezidentas už specialiųjų skyrių veiklą yra atskaitingas Administracinės tarybos specialiajam komitetui.

2) Specialiojo komiteto sudėtį, įgaliojimus ir funkcijas nustato Susitariančiųjų Valstybių grupė.“

7 Pagal EPK 146 straipsnį:

„Kai [EPT] pagal 143 straipsnį yra skiriamos papildomos užduotys, Susitariančiųjų Valstybių grupė dengia Organizacijos išlaidas, susijusias su tų užduočių atlikimu. Kai [EPT] įsteigiami specialūs skyriai toms papildomoms užduotims atlikti, grupė dengia darbuotojų, patalpų ir įrangos išlaidas, kurias tiesiogiai patiria tie skyriai. 39 straipsnio 3 ir 4 dalys, 41 ir 47 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.“

8 EPK 147 straipsnyje „Bendrųjų patentų metų mokesčių mokėjimas“ numatyta:

„Jei Susitariančiųjų Valstybių grupė yra nustačiusi bendrą Europos patentų metų mokesčių skalę, 39 straipsnio 1 dalyje nurodyta dalis apskaičiuojama pagal tą bendrą skalę; bendrajam patentui taikoma minimali suma, nurodyta 39 straipsnio 1 dalyje. 39 straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos *mutatis mutandis*.“

Susitarimas dėl bendro patentų teismo

9 2013 m. vasario 19 d. Briuselyje pasirašyto susitarimo dėl bendro patentų teismo (OL C 175, p. 1, toliau – susitarimas dėl BPT) 23 straipsnyje nustatyta:

„Teismo veiksmai yra tiesiogiai priskirtini kiekvienai Susitariančiajai valstybei narei atskirai, be kita ko, SESV 258, 259 ir 260 straipsnių tikslais, ir visoms Susitariančiosioms valstybėms narėms bendrai.“

10 Susitarimo dėl BPT 89 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Šis Susitarimas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d. arba pirmą ketvirto mėnesio po tryliktojo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimo pagal 84 straipsnį dieną, įskaitant tris valstybes nares, kuriose per vienus metus, einančius prieš Susitarimo pasirašymo metus, galiojo daugiausia Europos patentų, arba

pirmą ketvirto mėnesio po [2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo] pakeitimų dėl jo santykio su šiuo Susitarimu įsigaliojimo dieną, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėliausia.“

Sąjungos teisė

11 Ginčijamo reglamento 1, 4, 7, 9, 16, 20, 24 ir 25 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) teisinių sąlygų sudarymas įmonėms pritaikyti produktų gamybos ir platinimo veiklą tarpvalstybiniu mastu ir suteikimas joms daugiau laisvės rinktis ir daugiau galimybių padeda siekti [ESS] 3 straipsnio 3 dalyje nustatytų Sąjungos tikslų. Vienoda patentinė apsauga vidaus rinkoje, ar bent didelėje jos dalyje, turėtų būti viena iš įmonėms prieinamų teisinių priemonių;

<...>

(4) bendra patentinė apsauga skatins mokslo ir technologijų pažangą ir vidaus rinkos veikimą užtikrindama, kad patentų sistema būtų lengviau, pigiau ir teisiškai saugiau naudotis. Ja taip pat bus sukurta geresnė patentinė apsauga, suteikiant galimybę užtikrinti bendrą patentinę apsaugą dalyvaujančiose valstybėse narėse ir visoje Sąjungoje panaikinti įmonėms tenkančias išlaidas ir supaprastinti sąlygas. Apsauga turėtų būti prieinama Europos patento savininkams iš dalyvaujančių valstybių narių ir kitų valstybių, neatsižvelgiant į jų pilietybę, gyvenamąją ar įsisteigimo vietą;

<...>

(7) bendra patentinė apsauga turėtų būti suteikiama visose dalyvaujančiose valstybėse narėse pagal šį reglamentą užtikrinant bendrą Europos patentų galiojimą po išdavimo. Pagrindinė bendro galiojimo Europos patento [toliau – BGEP] ypatybė turėtų būti jo bendras pobūdis, t. y. vienoda apsauga ir vienodas poveikis visose dalyvaujančiose valstybėse narėse. Atitinkamai [BGEP] turėtų būti apribojamas, perduodamas arba panaikinamas ar nustoti galioti tik visose dalyvaujančiose valstybėse narėse. Turėtų būti galima [BGEP] licencijuoti visoje dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje arba jos dalyje. Siekiant užtikrinti bendros patentinės apsaugos vienodą apsaugos apimtį, bendrai galioja tik Europos patentai, kurie visoms dalyvaujančioms valstybėms narėms išduoti su vienoda apibrėžtimi. Be to, Europos patento bendras galiojimas turėtų būti papildomo pobūdžio ir turėtų būti laikomas nekilusiu tokia apimtimi, kokia pagrindinis Europos patentas buvo panaikintas arba apribotas;

<...>

(9) [BGEP] jo savininkui turėtų suteikti teisę neleisti jokiai trečiajai šaliai atlikti veiksmų, nuo kurių tas patentas suteikia apsaugą. Tai turėtų būti užtikrinta įsteigiant Bendrą patentų teismą. Srityse, kuriose netaikomas šis reglamentas arba 2012 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1260/2012, kuriuo įgyvendinamas su taikoma vertimo tvarka susijęs tvirtesnis bendradarbiavimas kuriant bendrą patentinę apsaugą [(OL L 361, p. 89)], turėtų būti taikomos EPK nuostatos, [susitarimas dėl BPT], taip pat jo nuostatos, kuriomis apibrėžiama tos teisės taikymo sritis ir jos apribojimai, bei nacionalinė teisė, įskaitant tarptautinės privatinės teisės normas;

<...>

(16) valstybių narių grupė, pasinaudodama EPK IX dalies nuostatomis, gali pavesti užduotis EPT ir įsteigti Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komitetą (toliau – atrankos komitetas);

<...>

(20) turėtų būti nustatytas tinkamas patentų pratęsimo mokesčių lygis ir paskirstymas siekiant užtikrinti, kad visos EPT patikėtų užduočių, susijusių su bendra patentine apsauga, vykdymo išlaidos būtų visiškai padengiamos iš lėšų, gautų už [BGEP], ir kad, kartu su Europos patentų organizacijai iki patento išdavimo mokėtinais mokesčiais, patento pratęsimo mokesčių pajamomis būtų užtikrintas subalansuotas Europos patentų organizacijos biudžetas;

<...>

(24) [BGEP] atžvilgiu jurisdikcija turėtų būti nustatyta ir reglamentuojama dokumentu, kuriame būtų išdėstyta bendra patentų ginčų nagrinėjimo sistema Europos patentams ir [BGEP];

(25) būtina įsteigti Bendrą patentų teismą, kuriame būtų nagrinėjamos su [BGEP] susijusios bylos, siekiant užtikrinti tinkamą to patento veikimą, teismo praktikos nuoseklumą, taigi teisinį tikrumą, taip pat ekonomiškumą patentų savininkams. Todėl labai svarbu, kad dalyvaujančios valstybės narės, laikydamosi savo nacionalinių konstitucinių ir parlamentinių procedūrų, ratifikuotų [susitarimą dėl BPT] ir imtųsi būtinų veiksmų, kad tas teismas kuo greičiau pradėtų veikti.“

12 Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šiuo reglamentu įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas kuriant bendrą patentinę apsaugą, kuris leidžiamas [sprendimu dėl tvirtesnio bendradarbiavimo].

2. Šis reglamentas yra specialus susitarimas pagal [EPK] 142 straipsnį.“

13 Ginčijamo reglamento 2 straipsnio a–c punktuose numatyta:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

a) dalyvaujanti valstybė narė – valstybė narė, kuri remdamasi [sprendimu dėl tvirtesnio bendradarbiavimo] arba sprendimu, priimtu pagal SESV 331 straipsnio 1 dalies antrą arba trečią pastraipą, ištraukia į tvirtesnį bendradarbiavimą kuriant bendrą patentinę apsaugą tuo metu, kai pagal 9 straipsnį pateikiamas prašymas užtikrinti bendrą galiojimą;

b) Europos patentas – pagal EPK nustatytas taisykles ir tvarką [EPT] išduotas patentas;

c) [BGEP] – Europos patentas, pagal šį reglamentą bendrai galiojantis dalyvaujančiose valstybėse narėse.“

14 Šio reglamento 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Europos patentas, išduotas su vienodomis apibrėžtimis visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, bendrai galioja dalyvaujančiose valstybėse narėse, su sąlyga, kad jo bendras galiojimas įregistruotas bendros patentinės apsaugos registre.

Europos patentas, kuris skirtingoms dalyvaujančioms valstybėms išduotas su skirtingomis apibrėžtimis, negalioja bendrai.

2. [BGEP] yra bendro pobūdžio. Jis teikia vienodą apsaugą ir turi tokią pačią galią visose dalyvaujančiose valstybėse narėse.

Jis gali būti apribojamas, perduodamas ar panaikinamas arba nustoti galioti tik visose dalyvaujančiose valstybėse narėse.

Jis gali būti licencijuojamas visoje dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje ar jos dalyje.

3. Europos patento bendras galiojimas laikomas nekilusiu tokiu mastu, koku Europos patentas buvo panaikintas arba apribotas.“

15 Minėto reglamento 5 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. [BGEP] jo savininkui suteikia teisę neleisti jokiai trečiajai šaliai atlikti veiksmų, nuo kurių tas patentas suteikia apsaugą visoje dalyvaujančiųjų valstybių narių teritorijoje, kurioje taikomas jo bendras galiojimas, atsižvelgiant į taikytinus apribojimus.

2. Tos teisės taikymo sritis ir jos apribojimai visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, kuriose taikomas to patento bendras galiojimas, yra vienodi.

3. 1 dalyje nurodyti veiksmai, nuo kurių patentas suteikia apsaugą, ir taikytini apribojimai yra apibrėžti teisėje, taikomoje [BGEP] dalyvaujančioje valstybėje narėje, kurios nacionalinė teisė pagal 7 straipsnį taikoma [BGEP] kaip nuosavybės objektui.“

16 To paties reglamento 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Visas [BGEP] kaip nuosavybės objektas visose dalyvaujančiose valstybėse narėse vertinamas kaip nacionalinis patentas dalyvaujančios valstybės narės, kurioje taikomas to patento bendras galiojimas ir kurioje, Europos patentų registro duomenimis:

a) Europos patento paraiškos pateikimo dieną buvo pareiškėjo gyvenamoji vieta ar pagrindinė verslo vieta; arba

b) jei a punktas netaikomas, Europos patento paraiškos pateikimo dieną buvo pareiškėjo verslo vieta.

2. Jei Europos patentų registre bendrapareiškėjais nurodyti du ar daugiau asmenų, 1 dalies a punktas taikomas pirmajam nurodytam bendrapareiškėjui. Jei tai neįmanoma, 1 dalies a punktas taikomas kitam nurodytam bendrapareiškėjui eilės tvarka. Jei 1 dalies a punktas negali būti taikomas nė vienam iš bendrapareiškėjų, atitinkamai taikomas 1 dalies b punktas.

3. Jei taikant 1 arba 2 dalį nė vienas patento pareiškėjas neturėjo gyvenamosios vietos, pagrindinės verslo vietos ar verslo vietos dalyvaujančioje valstybėje narėje, kurioje taikomas to patento bendras galiojimas, tai visas [BGEP] kaip nuosavybės objektas visose dalyvaujančiose valstybėse narėse vertinamas kaip valstybės, kurioje pagal EPK 6 straipsnio 1 dalį yra įsikūrusi Europos patentų organizacijos buveinė, nacionalinis patentas.

4. Teisės įgijimas negali priklausyti nuo įrašo nacionaliniame patentų registre.“

17 Ginčijamo reglamento 9 straipsnyje „Europos patentų organizacijos administracinės užduotys“ nustatyta:

„1. Dalyvaujančios valstybės narės, kaip apibrėžta EPK 143 straipsnyje, paveda EPT pagal EPT vidaus taisykles vykdyti šias užduotis:

- a) administruoti Europos patentų savininkų prašymus užtikrinti bendrą galiojimą;
- b) įtraukti bendros patentinės apsaugos registrą į Europos patentų registrą ir administruoti bendros patentinės apsaugos registrą;
- c) gauti ir registruoti 8 straipsnyje nurodytus pareiškimus dėl licencijavimo ir jų atšaukimo dokumentus, taip pat tarptautiniuose standartizavimo organuose [BGEP] savininko prisiimtus licencinius įsipareigojimus;
- d) skelbti Reglamento (ES) Nr. 1260/2012 6 straipsnyje nurodytus vertimus per tame straipsnyje nurodytą pereinamąjį laikotarpį;
- e) rinkti ir administruoti [BGEP] pratęsimo mokesčius už visus metus, praėjusius po metų, kuriais Europos patentų biuletenyje paskelbiama nuoroda į jų išdavimą; rinkti ir administruoti papildomus mokesčius už vėlavimą sumokėti patentų pratęsimo mokesčius, kai tokie pavėluoti mokėjimai atliekami per šešis mėnesius nuo jų mokėjimo laiko atėjimo, taip pat dalyvaujančioms valstybėms narėms paskirstyti dalį surinktų patentų pratęsimo mokesčių;
- f) administruoti vertimo išlaidų kompensavimo sistemą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 1260/2012 5 straipsnyje;
- g) užtikrinti, kad patento savininko prašymas užtikrinti bendrą Europos patento galiojimą būtų pateiktas EPK 14 straipsnio 3 dalyje nurodyta procedūros kalba ne vėliau kaip praėjus mėnesiui po to, kai nuoroda į patento išdavimą paskelbiama Europos patentų biuletenyje; ir
- h) užtikrinti, kad bendras galiojimas būtų nurodytas bendros patentinės apsaugos registre, kai buvo pateiktas prašymas užtikrinti bendrą galiojimą ir per Reglamento (ES) Nr. 1260/2012 6 straipsnyje numatytą pereinamąjį laikotarpį jis buvo pateiktas kartu su tame straipsnyje nurodytais vertimais, ir kad EPT būtų informuota apie visus [BGEP] apribojimo, licencijavimo, perdavimo ar panaikinimo atvejus.

2. Dalyvaujančios valstybės narės, vykdydamos pagal EPK prisiimtus savo tarptautinius įsipareigojimus, užtikrina, kad būtų laikomasi šio reglamento, ir tuo tikslu bendradarbiauja. Dalyvaujančios valstybės narės kaip EPK Susitariančiosios valstybės užtikrina veiklos, susijusios su šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis užduotimis, valdymą ir priežiūrą ir užtikrina, kad pagal šio reglamento 12 straipsnį būtų nustatytas patento pratęsimo mokesčių lygis, o pagal šio reglamento 13 straipsnį – paskirstytina patento pratęsimo mokesčių dalis.

Tuo tikslu pagal EPK 145 straipsnį įsteigiamas Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komitetas (toliau – atrankos komitetas).

Atrankos komitetą sudaro dalyvaujančių valstybių narių atstovai ir Komisijos atstovas, dalyvaujantis kaip stebėtojas, ir, jeigu jie negali dalyvauti, juos pavaduojantys asmenys. Atrankos komiteto nariams gali padėti konsultantai arba specialistai.

Atrankos komitetas priima sprendimus tinkamai atsižvelgdamas į Komisijos poziciją ir remdamasis EPK 35 straipsnio 2 dalyje nustatytais taisyklėmis.

3. Dalyvaujančios valstybės narės užtikrina veiksmingą teisinę apsaugą vienos ar daugiau dalyvaujančių valstybių narių kompetentinguose teismuose nuo EPT sprendimų, priimtų vykdant 1 dalyje nurodytas užduotis.“

18 Ginčijamo reglamento 18 straipsnyje nurodyta:

„1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d. arba nuo [susitarimo dėl BPT] įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies, 3 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 1 dalies, Europos patento, kurio bendras galiojimas įregistruojamas bendros patentinės apsaugos registre, bendras galiojimas taikomas tik tose dalyvaujančiose valstybėse narėse, kuriose registracijos dieną Bendras patentų teismas turi išimtinę jurisdikciją [BGEP] atžvilgiu.

3. Kiekviena dalyvaujanti valstybė narė praneša Komisijai apie [susitarimo dėl BPT] ratifikavimą tuomet, kai jos ratifikavimo dokumentas deponuojamas. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia [susitarimo dėl BPT] įsigaliojimo datą ir [tokį susitarimą] ratifikavusių valstybių narių sąrašą įsigaliojimo dieną. Po to Komisija reguliariai atnaujina [susitarimą dėl BPT] ratifikavusių dalyvaujančių valstybių narių sąrašą ir tokį atnaujintą sąrašą skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4. Dalyvaujančios valstybės narės užtikrina, kad 9 straipsnyje nurodytos priemonės būtų nustatytos ne vėliau kaip šio reglamento taikymo pradžios dieną.

5. Kiekviena dalyvaujanti valstybė narė užtikrina, kad 4 straipsnio 2 dalyje nurodytos priemonės būtų nustatytos ne vėliau kaip šio reglamento taikymo pradžios dieną arba, tuo atveju, kai šio reglamento taikymo pradžios dieną dalyvaujančioje valstybėje narėje Bendras patentų teismas neturi išimtinės jurisdikcijos [BGEP] atžvilgiu, ne vėliau kaip tą dieną, kai Bendram patentų teismui suteikiama tokia išimtinė jurisdikcija toje dalyvaujančioje valstybėje narėje.

6. Gali būti prašoma užtikrinti bet kokio Europos patento, išduoto šio reglamento taikymo pradžios dieną ar vėliau, bendrą patentinę apsaugą.“

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

19 Ispanijos Karalystė pareiškė šį ieškinį; jį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. kovo 22 d.

20 2013 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimais Belgijos Karalystei, Čekijos Respublikai, Danijos Karalystei, Vokietijos Federacinei Respublikai, Prancūzijos Respublikai, Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei, Vengrijai, Nyderlandų Karalystei, Švedijos Karalystei, Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei ir Europos Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Parlamento ir Tarybos reikalavimų pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 131 straipsnio 2 dalį.

21 Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti ginčijamą reglamentą teisiškai neegzistuojančiu arba, nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti jį visą,

- nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti:
    - visą ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalį ir to paties straipsnio 2 dalį, kaip nurodyta šio ieškinio penktajame pagrinde, ir
    - visą šio reglamento 18 straipsnio 2 dalį ir visas šiame reglamente esančias nuorodas į bendrą patentų teisimą, kaip į BGEP teisminę sistemą ir kaip į pastarojo teisės šaltinį, ir
  - priteisti iš Parlamento ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 22 Parlamentas ir Taryba, kuriems pritaria visos įstojusios į bylą šalys, Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl ieškinio

- 23 Savo ieškinį Ispanijos Karalystė grindžia septyniais pagrindais, susijusiais atitinkamai su teisinės valstybės vertybių pažeidimu, teisinio pagrindo nebuvimu, piktnaudžiavimu įgaliojimais, SESV 291 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir papildomai – Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) įtvirtintų principų pažeidimu, tų pačių principų pažeidimu dėl to, kad EPT buvo pavestos tam tikros su BGEP susijusios administracinės užduotys; šeštasis ir septintasis pagrindai grindžiami Sąjungos teisės autonomijos ir vienodo taikymo principų pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo teisinės valstybės vertybių pažeidimu

Šalių argumentai

- 24 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamas reglamentas turi būti panaikintas, nes juo pažeidžiamos ESS 2 straipsnyje nurodytos teisinės valstybės vertybės. Šiuo reglamentu sukuriama Europos patentu grindžiama apsauga, nors iki šio patento išdavimo vykdomai administracinei procedūrai netaikoma jokia teisminė kontrolė, kuri leistų užtikrinti tinkamą ir vienodą Sąjungos teisės taikymą ir pagrindinių teisių apsaugą; taip pažeidžiamas veiksmingos teisminės gynybos principas. Ispanijos Karalystė taip pat nurodo, jog negalima pritarti, kad šiuo reglamentu į Sąjungos teisės sistemą būtų įtraukti tarptautinio organo, kuriam minėti principai netaikomi, priimami aktai ir kad Sąjungos teisės aktais nustatytos taisyklės apimtų tarptautinę sistemą, kuri neužtikrina SESV įtvirtintų konstitucinių principų laikymosi. Tokiomis aplinkybėmis ši valstybė narė patikslina, kad, viena vertus, EPT apeliacinės kolegijos ir išplėstinė apeliacinė kolegija yra šioje tarnyboje įsteigti padaliniai, kurie neturi jokio nepriklausomumo nuo pastarosios. Kita vertus, šių apeliacinių kolegijų ir išplėstinės apeliacinės kolegijos sprendimų negalima apskųsti teismui, nes Europos patentų organizacija turi imunitetą nuo jurisdikcijos ir sprendimų vykdymo.
- 25 Priminęs, kad BGEP sistema pagrįsta racionalių Sąjungos teisės aktų leidėjo, kuriam suteikta didelė diskrecija, pasirinkimu, Parlamentas nurodo, kad ginčijamu reglamentu nustatytas privačių asmenų teisių apsaugos lygis, paraleliai užtikrinamas EPK ir bendro patentų teismo, atitinka teisinės valstybės principus. Dėl EPT administracinių sprendimų, susijusių su BGEP išdavimu, galima būtų teikti administracinius skundus įvairioms minėtos tarnybos instancijoms. Privatiems asmenims EPK suteiktos apsaugos lygį valstybės narės, kurios visos yra šios konvencijos šalys, pripažino priimtinu.

- 26 Taryba tvirtina, kad pirmajam ieškinio pagrindui trūksta aiškumo. Ši institucija pirmiausia teigia, kad kompetencijos perdavimas tarptautinei organizacijai nepažeidžia žmogaus teisių apsaugos, jeigu atitinkamoje organizacijoje pagrindinėms teisėms suteikiama tokia pati apsauga. Taip yra nagrinėjamu atveju. Papildomai Taryba nurodo, kad ginčijamo reglamento 9 straipsnio 3 dalimi valstybės narės įpareigojamos užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą.
- 27 Įstojusios į bylą šalys iš esmės pritaria Parlamento ir Tarybos argumentams. Vis dėlto Belgijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika ir Švedijos Karalystė visų pirma pabrėžia, kad minėtas ieškinio pagrindas nereikšmingas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 28 Aišku, kad ginčijamas reglamentas, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, yra specialus susitarimas pagal EPK 142 straipsnį „Bendrieji patentai“. Iš šios nuostatos matyti, kad valstybės, kurios yra tokio susitarimo šalys, nustato, kad šių valstybių išduoti Europos patentai vienodai galios visų jų teritorijoje ir taip pat gali numatyti, kad visoms šioms valstybėms Europos patentus galima išduoti tik kaip bendrus patentus.
- 29 Šiuo tikslu ginčijamame reglamente įtvirtinamos teisinės sąlygos, leidžiančios dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje suteikti tokį statusą Europos patentui, kurį EPT išdavė remdamasi EPK nuostatomis. Šiuo klausimu ginčijamo reglamento 7 konstatuojamojoje dalyje patikslinta, kad bendra apsauga, kuri yra tik papildomo pobūdžio, turėtų būti suteikiama „visose dalyvaujančiose valstybėse narėse pagal šį reglamentą užtikrinant bendrą Europos patentų galiojimą po išdavimo“. Kaip aiškiai matyti iš minėto reglamento 2 straipsnio b ir c punktuose pateiktų terminų apibrėžčių, BGEP yra Europos patentas, t. y. pagal EPK nustatytas taisykles ir tvarką EPT išduotas patentas, pripažintas bendrai galiojančiu dalyvaujančiose valstybėse narėse.
- 30 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamu reglamentu net iš dalies nėra siekiama įtvirtinti Europos patentų išdavimo sąlygų; jos reglamentuojamos ne Sąjungos teisės, bet išimtinai EPK. Be to, šiuo reglamentu į Sąjungos teisę „neįtraukiama“ EPK numatyta Europos patentų išdavimo procedūra.
- 31 Atvirksčiai, iš to, kad ginčijamas reglamentas laikomas „specialiu susitarimu pagal EPK 142 straipsnį“, ir Ispanijos Karalystė to neginčija, neišvengiamai matyti, kad šiuo reglamentu tik siekiama, pirma, nustatyti sąlygas, kuriomis EPT, laikantis EPK nuostatų, išduotas Europos patentas jo savininko prašymu gali būti pripažintas bendrai galiojančiu, ir, antra, apibrėžti tokį bendrą galiojimą.
- 32 Iš to matyti, kad, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 61 punkte, pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo siekiama atsižvelgiant į Sąjungos teisę užginčyti administracinės procedūros, kuri vykdoma iki Europos patento išdavimo, teisėtumą, yra nereikšmingas, todėl jį reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo reglamento teisinio pagrindo nebuvimu

Šalių argumentai

- 33 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad SESV 118 straipsnio pirma pastraipa nėra tinkamas teisinis pagrindas ginčijamam reglamentui priimti ir kad pastarąjį reikia laikyti teisiškai neegzistuojančiu. Šis reglamentas neturi jokio materialiojo turinio ir jį priėmus nebuvo imtasi priemonių, kurios užtikrintų vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą Sąjungoje. Minėtu reglamentu šiuo tikslu nėra derinami ir valstybių narių teisės aktai.

- 34 Minėtas reglamentas yra specialus susitarimas pagal EPK 142 straipsnį, kuriuo, kaip matyti iš jo pavadinimo, įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas kuriant bendrą patentinę apsaugą. Tačiau šio reglamento dalykas ir tikslas neatitinka teisinio pagrindo, kuriuo jis pagrįstas.
- 35 Ginčijamame reglamente nenumatyti veiksmai, nuo kurių BGEP suteikia apsaugą, ir jame klaidingai daroma nuoroda į taikytiną nacionalinę teisę, nes BGEP sukūrė Sąjunga ir, Ispanijos Karalystės teigimu, valstybės narės gali naudotis savo kompetencija tiek, kiek Sąjunga nepasinaudojo savo kompetencija. Be to, dėl BGEP pasekmių šiame reglamente daroma nuoroda į susitarimą dėl BPT, kuris yra tvirčiau bendradarbiaujančių valstybių narių, išskyrus Lenkijos Respubliką ir prisijungus Italijos Respublikai, sudarytas viešosios tarptautinės teisės reglamentuojamas susitarimas. Pateikus tokią nuorodą pažeistas Sąjungos teisės sistemos autonomijos principas. Šiuo atveju minėtas reglamentas neturi turinio, nes „teisės aktų suderinimas“ atliktas susitarimo dėl BPT nuostatomis.
- 36 Parlamentas ir Taryba tvirtina, kad SESV 118 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas ginčijamam reglamentui priimti. Šiuo straipsniu nereikalaujama visiškai suderinti nacionalinės teisės aktų, su sąlyga, kad sukuriamas intelektinės nuosavybės instrumentas, kuris suteikia vienodą apsaugą dalyvaujančiose valstybėse narėse.
- 37 Kaip matyti iš minėto reglamento dalyko ir turinio, šis reglamentas tenkina minėtą reikalavimą, nes juo sukuriama vienodą apsaugą dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje suteikiantis BGEP ir nustatomi bendro patento požymiai, taip pat apimtis ir pasekmės.
- 38 Įstojusios į bylą šalys, kurios pateikė pastabas dėl antrojo ieškinio pagrindo, pritaria Parlamento ir Tarybos pozicijai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 39 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir prie kurių, be kita ko, priskirtinas šio akto tikslas ir turinys (Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-377/12, EU:C:2014:1903, 34 punktas ir jame nurodyta teismo praktika bei Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-81/13, EU:C:2014:2449, 35 punktą).
- 40 Primintina, kad SESV 118 straipsnio pirma pastraipa Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikiama teisė patvirtinti priemones, kuriomis įdiegiami europiniai instrumentai, suteikiantys vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą Sąjungoje. Šioje nuostatoje, kuri į SESV įtraukta Lisabonos sutartimi, konkrečiai daroma nuoroda į vidaus rinkos kūrimą ir jos veikimą, o tai pagal SESV 4 straipsnį priskiriama prie Sąjungos pasidalijamosios kompetencijos (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Ispanija ir Italija / Taryba*, C-274/11 ir C-295/11, EU:C:2013:240, 16–26 punktus).
- 41 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad, kalbant apie šiame straipsnyje vartojamą terminą „Sąjungoje“, reikia konstatuoti, kad atsižvelgiant į tai, jog pagal šį straipsnį suteikta kompetencija įgyvendinama tvirčiau bendradarbiaujant, taip įdiegiama europinė intelektinės nuosavybės priemonė ir jos suteikta vienoda apsauga turi galioti ne visoje Sąjungoje, o tik tvirčiau bendradarbiaujančių valstybių narių teritorijoje (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Ispanija ir Italija / Taryba*, C-274/11 ir C-295/11, EU:C:2013:240, 67 ir 68 punktus).
- 42 Taigi, atsižvelgiant į ginčijamo reglamento tikslą ir turinį, reikia nustatyti, ar juo patvirtinamos priemonės, kurios užtikrintų vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje ir ar todėl, kaip tvirtina Parlamentą, Taryba ir įstojusios į bylą šalys, jis galėjo būti priimtas remiantis SESV 118 straipsnio pirma pastraipa, kuri, kaip teisinis pagrindas, nurodyta minėto reglamento preambulėje.

- 43 Dėl ginčijamo reglamento tikslo reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta jo 1 straipsnio 1 dalyje, juo siekiama „[sukurti] bendrą patentinę apsaugą“, kuri, kaip numatyta šio reglamento 1 konstatuojamojoje dalyje, turi būti viena iš įmonėms prieinamų teisinių priemonių, kurios, be kita ko, leistų šioms įmonėms pritaikyti jų vykdomą produktų gamybos ir platinimo veiklą už nacionalinės teritorijos ribų. Minėto reglamento 4 konstatuojamojoje dalyje šis tikslas patvirtinamas pabrėžiant būtinybę sukurti geresnę patentinę apsaugą, suteikiant įmonėms galimybę užtikrinti bendrą patentinę apsaugą dalyvaujančiose valstybėse narėse ir visoje Sąjungoje panaikinti įmonėms tenkančias išlaidas ir padaryti visą sistemą paprastesnę.
- 44 Dėl ginčijamo reglamento turinio reikia konstatuoti, kad jo nuostatomis, kiek tai susiję su BGEP požymių apibrėžimu, išreiškiamas Sąjungos teisės aktų leidėjo siekis užtikrinti vienodą apsaugą dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje.
- 45 Iš tiesų ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Europos patentas, išduotas su vienodomis apibrėžtimis visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, bendrai galioja šiose valstybėse, su sąlyga, kad jo bendras galiojimas įregistruotas bendros patentinės apsaugos registre. Be to, minėto reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad BGEP yra bendro pobūdžio ir suteikia vienodą apsaugą ir turi tokią pačią galią visose dalyvaujančiose valstybėse narėse; jis gali būti apribojamas, perduodamas ar panaikinamas arba nustoti galioti tik visose dalyvaujančiose valstybėse narėse.
- 46 Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad vienos nacionalinės teisės, kuri būtų taikoma visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje ir kurios materialiosiose nuostatose apibrėžti veiksmai, nuo kurių BGEP suteikia apsaugą, ir BGEP, kaip nuosavybės objekto, požymiai, nustatymas leidžia užtikrinti taip suteiktos apsaugos vienodumą.
- 47 Priešingai nei Europos patentų, suteiktų laikantis EPK nustatytų taisyklių, kuriais kiekvienoje iš valstybių, esančių šios konvencijos šalimis, užtikrinama apsauga, kurios apimtis nustatyta kiekvienos valstybės nacionalinėje teisėje, atveju, BGEP suteikiamos apsaugos vienodumas užtikrinamas pagal ginčijamo reglamento 5 straipsnio 3 dalį ir 7 straipsnį, kuriais garantuojama, kad nustatyta nacionalinė teisė bus taikoma visų dalyvaujančių valstybių narių, kur toks patentas bendrai galioja, teritorijoje.
- 48 Dėl Ispanijos Karalystės argumento, kad ginčijamas reglamentas „neturi materialiojo turinio“, pabrėžtina, kaip tai savo išvados 89 punkte padarė generalinis advokatas, kad SESV 118 straipsnyje, įtvirtintame SESV VII antraštinės dalies 3 skyriuje „Teisės aktų suderinimas“, pateikiama nuoroda į „priemonių, kuriomis įdiegiami europiniai instrumentai, suteikiantys vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą <...> Sąjungoje“, priėmimą iš Sąjungos teisės aktų leidėjo nebūtinai reikalaujama visiškai ir išsamiai suderinti visus intelektinės nuosavybės teisės aspektus.
- 49 Nepaisant to, kad ginčijamame reglamente nepateiktas veiksnių, nuo kurių BGEP suteikia apsaugą, sąrašas, pabrėžtina, kad tokia apsauga išlieka vienoda, nes, nepaisant konkrečios BGEP suteikiamos materialiosios apsaugos pagal taikomą nacionalinę teisę apimties, laikantis ginčijamo reglamento 7 straipsnio tokia apsauga, kiek ji susijusi su šiuo BGEP, bus taikoma visų dalyvaujančių valstybių narių, kur toks patentas galioja bendrai, teritorijoje.
- 50 Be to, ginčijamo reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodė, kad BGEP savininkui suteiktos teisės neleisti jokiai trečiajai šaliai atlikti veiksnių, nuo kurių toks patentas suteikia apsaugą visoje dalyvaujančių valstybių narių, kur jis bendrai galioja, teritorijoje, apimties ir apribojimai turėtų būti taikomi ir srityse, kurių šis reglamentas ar Reglamentas Nr. 1260/2012 nereglamentuoja.
- 51 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamu reglamentu nustatyta bendra patentinė apsauga yra tinkama priemonė siekiant išvengti skirtumų, susijusių su patento apsauga dalyvaujančiose valstybėse narėse, taigi, reiškia vienodą apsaugą, kaip tai suprantama pagal SESV 118 straipsnio pirmą pastraipą.
- 52 Iš to matyti, kad ši nuostata yra tinkamas teisinis pagrindas ginčijamam reglamentui priimti.

53 Taigi antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

- 54 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad Parlamentas ir Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais. Toks piktnaudžiavimas matyti iš aplinkybės, kad ginčijamame reglamente, kuris yra „tuščias kiautas“, nenumatytas joks teisinis režimas, kuris galėtų užtikrinti vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą Sąjungoje. Priešingai, nei teigia Parlamentas, Teisingumo Teismas šio klausimo nenagrinėjo savo Sprendime *Ispanija ir Italija / Taryba* (C-274/11 ir C-295/11, EU:C:2013:240).
- 55 Parlamentas ir Taryba, kuriuos palaiko visos įstojusios į bylą šalys, prašo atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą. Parlamentas tvirtina, kad savo Sprendime *Ispanija ir Italija / Taryba* (C-274/11 ir C-295/11, EU:C:2013:240) Teisingumo Teismas atmetė Ispanijos Karalystės ir Italijos Respublikos argumentus dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais. Taryba priduria, kad ginčijamas reglamentas ir BGEP sukūrimas prisideda prie Sąjungos tikslų įgyvendinimo, nes Europos patento savininkas, norėdamas gauti apsaugą 25 tvirčiau bendradarbiaujančiose valstybėse narėse, turėtų, jei BGEP nebūtų bendro galiojimo, šį patentą atskirai patvirtinti kiekvienoje iš šių valstybių narių, be to, toks patentas turėtų būti patvirtintas ir ginčo atveju ginamas atskirai kiekvienoje iš minėtų valstybių narių.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 56 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, teisės aktas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tada, jei remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais įrodymais paaiškėja, kad jis priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų tikslų nei tie, dėl kurių tokie įgaliojimai suteikti, arba norint išvengti SESV specialiai numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros (Sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, EU:C:1990:391, 24 punktas ir Sprendimo *Ispanija ir Italija / Taryba*, C-274/11 ir C-295/11, EU:C:2013:240, 33 punktas bei jame nurodyta teismo praktika).
- 57 Nagrinėjamu atveju Ispanijos Karalystė nepateikė jokių įrodymų, kad ginčijamas reglamentas buvo priimtas tik arba siekiant kitų tikslų nei tie, dėl kurių tokie įgaliojimai suteikti ir kurie nurodyti minėto reglamento 1 straipsnio 1 dalyje, arba norint išvengti SESV specialiai numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros.
- 58 Iš tikrųjų pateikdama savo ieškinio pagrindą, kuris grindžiamas piktnaudžiavimu įgaliojimais, Ispanijos Karalystė tik pakartoja savo argumentus, kad ginčijamame reglamente nenumatytas joks teisinis režimas, kuris galėtų užtikrinti vienodą intelektinės nuosavybės teisių apsaugą Sąjungoje. Tačiau šie argumentai buvo atmesti išnagrinėjus antrąjį ieškinio pagrindą.
- 59 Iš to matyti, kad ir trečiasis ieškinio pagrindas yra nepagrįstas ir jį reikia atmesti.

Dėl ieškinio ketvirtojo ir penktojo pagrindų, grindžiamų SESV 291 straipsnio 2 dalies ir Sprendime „Meroni / Vyriausioji valdyba“ (9/56, EU:C:1958:7) įtvirtintų principų pažeidimu

Šalių argumentai

- 60 Ketvirtajame ieškinio pagrindu Ispanijos Karalystė ginčija pagal ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 dalį dalyvaujančioms valstybėms narėms, veikiančioms Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komitete, suteiktus įgaliojimus nustatyti patento pratęsimo mokesčių dydį ir

paskirstytiną jų dalį. Suteikiant tokius įgyvendinimo įgaliojimus dalyvaujančioms valstybėms narėms pažeidžiamas SESV 291 straipsnis ir Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) nustatyti principai.

- 61 Ispanijos Karalystė pirmiausia teigia, kad pagal SESV 291 straipsnį teisės aktų leidėjas negali tokių įgaliojimų perduoti dalyvaujančioms valstybėms narėms. Šio straipsnio 1 dalis negali būti taikoma, o jo 2 dalyje numatyta, kad kai teisiškai privalomi Sąjungos aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis, tie aktai suteikia įgyvendinimo įgaliojimus Komisijai arba Tarybai. Akivaizdu, kad nagrinėjamu atveju tenkinama šios 2 dalies taikymo sąlyga, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 dalies formuluotės.
- 62 Jeigu Teisingumo Teismas pripažintų, kad SESV 291 straipsnio 2 dalis nebuvo pažeista, Ispanijos Karalystė papildomai teigia, kad nagrinėjamas įgaliojimų perdavimas netenkina Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7), kuris patvirtintas sprendimais *Romano* (98/80, EU:C:1981:104), *Tralli / ECB* (C-301/02 P, EU:C:2005:306) ir *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba* (C-270/12, EU:C:2014:18), įtvirtintų sąlygų.
- 63 Penktajame ieškinio pagrinde Ispanijos Karalystė teigia, kad ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalis, pagal kurią tam tikros administracinės užduotys patikimos EPT, pažeidžia Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) įtvirtintus principus. Priešingai, nei teigia kelios įstojusios į bylą šalys, kalbama ne apie pačių valstybių narių, bet apie Sąjungos įgaliojimus. Nors tokių įgaliojimų perdavimą, kaip teigia ši valstybė narė, galima pateisinti kompetencija, kurią nagrinėjamoje srityje turi EPT, vis dėlto negali būti perduoti įgaliojimai, kuriems įgyvendinti reikia didelės diskrecijos. Siekiant administruoti Reglamento Nr. 1260/2012 5 straipsnyje, kuris minimas ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalies f punkte, nurodytą vertimo išlaidų kompensavimo sistemą reikia didelės diskrecijos. Be to, EPT turi imunitetą nuo jurisdikcijos ir sprendimų vykdymo, taigi, jos aktams netaikoma teisminė kontrolė.
- 64 Pateikdamas atsakymą į ketvirtąjį ieškinio pagrindą Parlamentas tvirtina, kad tam tikrų įgaliojimų suteikimas agentūroms visada buvo Sutarties taisyklių Sąjungos teisės taikymo srityje išimtis, kuri tam tikromis sąlygomis teisiniu požiūriu yra galima. Be to, jis kelia klausimą dėl Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) svarbos tuo atveju, kai įgaliojimai suteikiami tokiam tarptautiniam organui, koks yra Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komitetas.
- 65 Taryba mano, kad pagal SESV 291 straipsnio 1 dalį, kai Sąjungos institucijos priima teisiškai privalomus aktus, atsakomybė už tinkamų įgyvendinimo priemonių priėmimą tenka valstybėms narėms. Tik tuo atveju, kai tokie aktai turi būti taikomi vienodomis sąlygomis, pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį įgyvendinimo priemonės priima Komisija arba prireikus Taryba. Šiuo klausimu Ispanijos Karalystė nepagrindė savo teiginio, kad patento pratęsimo mokesčių nustatymas ir paskirstytina jų dalis turi būti vienodi visoje Sąjungoje. Taigi, Sprendimas *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) nagrinėjamu atveju nesvarbus.
- 66 Bet kuriuo atveju Parlamentas ir Taryba mano, kad Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) nustatytos sąlygos tenkinamos.
- 67 Atsakydami į penktąjį ieškinio pagrindą Parlamentas ir Taryba teigia, kad Sprendimu *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) suformuluota teismo praktika netaikytina dėl priežasčių, kurias jie nurodė atsakydami į ketvirtąjį ieškinio pagrindą. Šios institucijos priduria, kad ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalies f punkte numatyta užduočiai, priešingai nei kitoms šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje numatytoms užduotims, taikomi netiesiogiai, darant nuorodą į Reglamento Nr. 1260/2012 5 straipsnį, nustatyti kriterijai. Priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, EPT neturi visiškos veikimo laisvės, kiek tai susiję su minėta turima įvykdyti užduotimi. Konkrečiai kalbant, EPT turimas atlikti vertinimas yra labiau administracinio ar techninio nei politinio pobūdžio. Parlamentas

taip pat primena, kad Komisijos atstovas stebėtojo teisėmis dalyvauja Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komiteto posėdžiuose. Kiek tai susiję su tariamu teisminės kontrolės nebuvimu, Parlamentas ir Taryba daro nuorodą į šiuo klausimu jau išdėstytus argumentus.

68 Įstojusios į bylą šalys pritaria Parlamento ir Tarybos argumentams.

Teisingumo Teismo vertinimas

69 Pirmasis argumentas, kuriuo grindžiamas ketvirtasis ieškinio pagrindas, paremtas SESV 291 straipsnio 2 dalies pažeidimu. Antrasis argumentas, kuriuo grindžiamas minėtas ieškinio pagrindas ir penktasis ieškinio pagrindas, paremtas Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) įtvirtintų principų pažeidimu.

70 Pirmiausia, kiek tai susiję su argumentu, kuris paremtas SESV 291 straipsnio 2 dalies pažeidimu, neginčijama, kad, kaip minėta šio sprendimo 28 punkte, ginčijamas reglamentas yra specialus susitarimas pagal EPK 142 straipsnį ir tokiam susitarimui taikomos šios konvencijos IX dalies, kurioje įtvirtinti 142–149 straipsniai ir kuri skirta specialiems susitarimams, nuostatos.

71 Pagal EPK 143 ir 145 straipsnius susitariančiųjų valstybių grupė, pasinaudodama EPK IX dalies nuostatomis, gali pavesti užduotis EPT ir įsteigti Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komitetą, kaip primenama ginčijamo reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje. Be to, EPK 146 straipsnyje numatyta, kad kai susitariančiųjų valstybių grupė skiria pagal 143 straipsnį EPT papildomas užduotis, tokia grupė dengia Europos patentų organizacijos išlaidas, susijusias su tokių užduočių atlikimu.

72 Būtent siekiant įgyvendinti šias nuostatas ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad dalyvaujančios valstybės narės paveda EPT vykdyti šioje dalyje išvardytas užduotis, o šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad dalyvaujančios valstybės narės, kaip EPK susitariančiosios valstybės, užtikrina veiklos, susijusios su tokiomis užduotimis, valdymą ir priežiūrą ir tai, kad pagal šio reglamento nuostatas būtų nustatytas patento pratęsimo mokesčių dydis ir paskirstytina tokių mokesčių dalis. Šiuo klausimu minėto reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje patikslinama, kad turėtų būti nustatytas tinkamas patentų pratęsimo mokesčių dydis ir paskirstymas siekiant užtikrinti, kad visos EPT patikėtų užduočių, susijusių su bendra patentine apsauga, vykdymo išlaidos būtų visiškai padengiamos iš lėšų, gautų už BGEP.

73 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad į ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 dalyje numatytų patento pratęsimo mokesčių sumą privaloma įskaičiuoti EPT išlaidas, patiriamas vykdant papildomas užduotis, kurias pagal EPK 143 straipsnį jai turėtų pavesti dalyvaujančios valstybės narės.

74 Šios užduotys neišvengiamai susijusios su ginčijamu reglamentu nustatytos bendros patentinės apsaugos įgyvendinimu.

75 Taigi, reikia pripažinti, kad, priešingai, nei teigė kai kurios įstojusios į bylą šalys, ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 dalyje numatytas patento pratęsimo mokesčių dydis ir paskirstytinos jų dalies nustatymas reiškia teisiškai privalomo Sąjungos teisės akto, kaip tai suprantama pagal SESV 291 straipsnio 1 dalį, įgyvendinimą.

76 Kaip numatyta minėtoje nuostatoje, būtent valstybės narės imasi visų nacionalinės teisės priemonių, būtinų įgyvendinti teisiškai privalomus Sąjungos aktus.

77 Tik kai teisiškai privalomi Sąjungos teisės aktai turi būti įgyvendinami vienodomis sąlygomis, tais aktais suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai Komisijai arba – tinkamai pagrįstais konkrečiais atvejais ir ESS 24 bei 26 straipsniuose numatytais atvejais – Tarybai.

- 78 Tačiau formuluodama ketvirtąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė nenurodo priežasčių, dėl kurių tokių vienodų sąlygų reikėtų siekiant įgyvendinti ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 dalį.
- 79 Iš tiesų ši valstybė narė tik tvirtina, kad tokių sąlygų poreikis matyti iš šio reglamento nuostatų ir to, kad reikia nustatyti vieną BGEP mokestį, o ne mokestį kiekvienoje valstybėje narėje.
- 80 Vis dėlto šiam argumentui negalima pritariti.
- 81 Nors ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalies e punkte numatyta, kad dalyvaujančios valstybės narės suteikia EPT užduotį „rinkti ir administruoti [BGEP] pratęsimo mokesčius“, nė vienoje šio reglamento nuostatoje nenumatyta, kad šių pratęsimo mokesčių dydis turi būti vienodas visose dalyvaujančiose valstybėse narėse.
- 82 Be to, iš to, kad ginčijamas reglamentas laikomas specialiu susitarimu pagal EPK 142 straipsnį, ir aplinkybės, kurios, beje, Ispanijos Karalystė neginčija, kad nustatyti patento pratęsimo mokesčių dydį ir paskirstytiną tokių mokesčių dalį turi Europos patentų organizacijos Administracinės tarybos atrankos komitetas, neabejotinai matyti, kad būtent dalyvaujančios valstybės narės, o ne Komisija ar Taryba privalo imtis būtinų priemonių ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 daliai įgyvendinti, nes Sąjunga, priešingai nei jos valstybės narės, nėra EPK šalis.
- 83 Iš to matyti, kad Ispanijos Karalystė klaidingai tvirtina, jog buvo pažeista SESV 291 straipsnio 2 dalis.
- 84 Antra, reikia išnagrinėti argumentą, kuriuo grindžiamas ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai ir kuris paremtas Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) įtvirtintų principų pažeidimu. Remdamasis šiuo sprendimu Teisingumo Teismas, be kita ko, konstatavo, kad Sąjungos institucijos atliekamas diskrecijos, kuri reiškia didelę vertinimo laisvę ir kuria naudojantis iš tiesų gali būti įgyvendinama tikra ekonominė politika, delegavimas privačiam subjektui nesuderinamas su SESV reikalavimais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) p. 43, 44 ir 47 ir Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 41 ir 42 punktus).
- 85 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjunga, priešingai nei jos valstybės narės, nėra EPK šalis. Taigi, Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo teisę ginčijamo reglamento 9 straipsnio 2 dalyje numatyti, kad dalyvaujančios valstybės narės, kaip EPK susitariančiosios valstybės, užtikrina, kad būtų nustatytas patento pratęsimo mokesčių dydis ir paskirstytina tokių mokesčių dalis.
- 86 Dėl ginčijamo reglamento 9 straipsnio 1 dalies reikia pabrėžti, kad iš šios nuostatos formuluotės matyti, jog būtent dalyvaujančios valstybės narės, kaip apibrėžta EPK 143 straipsnyje, paveda EPT minėtoje 9 straipsnio dalyje išvardytas užduotis.
- 87 Atsižvelgiant į tai, kad, priešingai, nei teigia Ispanijos Karalystė, Sąjungos teisės aktų leidėjas dalyvaujančioms valstybėms narėms ar EPT nedelegavo jo paties pagal Sąjungos teisę turimų įgyvendinimo įgaliojimų, negalima taikyti principų, kuriuos Teisingumo Teismas nustatė Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7).
- 88 Iš to matyti, kad ketvirtąjį ir penktąjį ieškinio pagrindus reikia atmesti.

Dėl ieškinio šeštojo ir septintojo pagrindų, grindžiamų Sąjungos teisės autonomijos ir vieningumo principų pažeidimu

Šalių argumentai

- 89 Pateikdama šeštąjį ieškinio pagrindą Ispanijos Karalystė tvirtina, jog tam, kad būtų išsaugota Sąjungos teisės sistemos autonomija, Sąjungos ir jos institucijų kompetencija negali būti iškreipta jokios tarptautinės sutarties. Tačiau nagrinėjau atveju taip nėra.
- 90 Šeštojo ieškinio pagrindo pirmojoje dalyje Ispanijos Karalystė teigia, kad nėra esminio skirtumo tarp susitarimo dėl BPT ir susitarimo projekto, kuriuo įsteigiamas teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti ginčus dėl Europos ir Bendrijos patentų, kurį Teisingumo Teismas pripažino nesuderinamu su ESS ir SESV nuostatomis (Nuomonė 1/09, EU:C:2011:123). Viena vertus, bendras patentų teismas nėra Sąjungos institucinės ar teisminės sistemos dalis. Kita vertus, susitarime dėl BPT nėra nustatytos Sąjungos teisės laikymosi garantijos. Tiesioginio, individualaus ir kolektyvinio bendro patentų teismo veiksmų priskyrimo susitariančiosioms valstybėms narėms, be kita ko, SESV 258, 259 ir 260 straipsnių tikslais, numatyto susitarimo dėl BPT 23 straipsnyje, net darant prielaidą, kad jis būtų suderinamas su Sutartimis, šiuo požiūriu nepakanka.
- 91 Ieškinio šeštojo pagrindo antrojoje dalyje Ispanijos Karalystė tvirtina, kad prisijungdamos prie susitarimo dėl BPT dalyvaujančios valstybės narės įgyvendina kompetenciją, kuri nuo šiol priklauso Sąjungai; taip pažeidžiami lojalus bendradarbiavimo ir Sąjungos teisės autonomijos principai. Po Lisabonos sutarties įsigaliojimo Sąjunga turi išimtinę kompetenciją sudaryti tarptautinį susitarimą, kai toks susitarimas gali turėti poveikį bendroms taisyklėms ar keisti jų apimtį. Susitarimas dėl BPT turėtų poveikį Reglamentui Nr. 1215/2012 ir 2007 m. spalio 30 d. Lugane pasirašytai konvencijai dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 339, p. 3) ir pakeistų jų apimtį.
- 92 Galiausiai ieškinio šeštojo pagrindo trečiojoje dalyje Ispanijos Karalystė teigia, jog iš ginčijamo reglamento 18 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos matyti, kad šio reglamento taikymas visiškai priklauso nuo susitarimo dėl BPT įsigaliojimo. Šio susitarimo 89 straipsnyje šio susitarimo įsigaliojimas siejamas su tryliktojo ratifikavimo ar prisijungimo dokumento deponavimu, įskaitant deponavimą, kurį galėtų atlikti trys valstybės narės, kur per vienus metus, einančius prieš susitarimo dėl BPT pasirašymo metus, galiojo daugiausia Europos patentų. Iš to matyti, kad Sąjungos kompetencijos, kurią ji įgyvendintų remdamasi ginčijamu reglamentu, veiksmingumas priklausytų nuo valstybių narių, kurios yra susitarimo dėl BPT šalys, valios.
- 93 Septintajame ieškinio pagrindo Ispanijos Karalystė tvirtina, kad pagal ginčijamo reglamento 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą valstybės narės gali vienašališkai nuspręsti, ar šis reglamentas joms bus taikomas. Taigi, jei valstybė narė nuspręstų neratifikuoti susitarimo dėl BPT, ginčijamas reglamentas jai nebūtų taikomas ir bendras patentų teismas neįgytų išimtinės jurisdikcijos nagrinėti bylas dėl BGEP jos teritorijoje, todėl BGEP šioje valstybėje narėje bendrai negalėtų. Taip būtų pažeisti Sąjungos teisės autonomijos ir vienodo taikymo principai.
- 94 Parlamentas pirmiausia pažymi, jog ginčijamo reglamento ir susitarimo dėl BPT ryšys yra būtina sąlyga BGEP veikti ir jis nepažeidžia Sąjungos teisės. Susitarimas dėl BPT atitinka dvi esmines sąlygas, kurios turi būti tenkinamos, kad nebūtų pažeista Sąjungos teisės sistemos autonomija, nes, viena vertus, Sąjungos ir jos institucijų kompetencijos pobūdis nėra iškraipomas ir, kita vertus, šiuo susitarimu nereikalaujama, kad Sąjunga ir jos institucijos, įgyvendindamos savo vidinę kompetenciją, kaip nors konkrečiai aiškintų minėtame susitarime įtvirtintas Sąjungos teisės nuostatas.

- 95 Be to, įsteigiant bendrą patentų teismą, nepažeidžiama jokia Sąjungos kompetencija. Visų pirma kompetencija įsteigti bendrą patentų teismą ir nustatyti jo jurisdikcijos apimtį visada patenka į valstybių narių kompetencijos sritį ir nėra suteikta išimtinai Sąjungai. Ginčijamame reglamente taip pat aiškiai reikalaujama, kad valstybės narės bendram patentų teismui suteiktų išimtinę jurisdikciją. Pagal šį SESV 118 straipsnio pirma pastraipa pagrįstą reglamentą valstybėms narėms aiškiai leidžiama patentų srityje priimti nuostatas, kuriomis nukrypstama nuo Reglamento Nr. 1215/2012. Be to, Sąjungos teisės aktų leidėjas reikalauja, kad susitarimas dėl BPT įsigaliojūt jam padarius reikiamus minėto reglamento pakeitimus, kiek tai susiję su šio reglamento ir minėto susitarimo ryšiu. Galiausiai keliose SESV nuostatose numatyta, kad Sąjungos antrinės teisės aktas įsigalioja po to, kai jį patvirtina valstybės narės.
- 96 Parlamentas taip pat mano, kad valstybės narės atsisakymas ratifikuoti susitarimą dėl BPT, kuris lemtų ginčijamo reglamento netaikymą jos teritorijoje, reikštų išpareigojimų neįvykdymą pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį. Šios institucijos teigimu, net darant prielaidą, kad kiltų rizika dėl ginčijamo reglamento vienodo taikymo, tokia rizika būtų pateisinama, atsižvelgiant į tai, kad būtina užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą ir laikytis teisinio saugumo principo.
- 97 Taryba nurodo, kad politinis Sąjungos teisės aktų leidėjo pasirinkimas buvo susieti BGEP su atskiros teisminės institucijos – bendro patentų teismo, kuris užtikrintų teismo praktikos nuoseklumą ir teisinį saugumą, veikimu. Nėra jokių teisinių kliūčių, kad būtų sukurtas BGEP ir bendro patentų teismo ryšys, numatytas ginčijamo reglamento 24 ir 25 konstatuojamosiose dalyse. Beje, teisėkūros praktikoje yra keli pavydžiai, kai Sąjungos teisės akto taikymas priklausė nuo išorinių, su šiuo aktu nesusijusių, veiksnių. Kiek tai susiję su klausimu dėl ratifikavimų skaičiaus, būtino, kad susitarimas dėl BPT įsigaliojūt, pabrėžtina, kad trylikos ratifikavimų nustatymą lėmė valstybių narių siekis užtikrinti, kad BGEP ir bendras patentų teismas pradėtų greitai veikti.
- 98 Taryba taip pat primena, jog pagal ginčijamo reglamento 18 straipsnio 2 dalį leidžiama nukrypti tik nuo šio reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalių ir 4 straipsnio 1 dalies, kad BGEP bendrai galiojūt tik tose valstybėse narėse, kurios ratifikavo susitarimą dėl BPT, taikant kitas minėto reglamento nuostatas visose dalyvaujančiose valstybėse narėse. Atsižvelgiant į ginčijamo reglamento ir susitarimo dėl BPT ryšio svarbą, manyta, kad kalbama apie papildomą garantiją, kad šis ryšys veiktų optimaliai.
- 99 Įstojusios į bylą šalys, kurios pateikė pastabas dėl ieškinio šeštojo ir septintojo pagrindų, pritaria Parlamento ir Tarybos pozicijai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 100 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad dviem pirmomis ieškinio šeštojo pagrindo dalimis siekiama įrodyti, pirma, kad susitarimo dėl BPT nuostatos nesuderinamos su Sąjungos teise, ir, antra, kad dalyvaujančios valstybės narės negali ratifikuoti susitarimo dėl BPT nepažeisdamos išpareigojimų pagal Sąjungos teisę.
- 101 Reikia priminti, kad kai ieškinyje pareiškiamas pagal SESV 263 straipsnį, Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos priimti sprendimo dėl valstybių narių sudaryto tarptautinio susitarimo teisėtumo.
- 102 Gavęs tokį ieškinį Sąjungos teismas taip pat neturi jurisdikcijos priimti sprendimo dėl nacionalinės valdžios institucijos priimto akto teisėtumo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Liivimaa Lihaveis*, C-562/12, EU:C:2014:2229, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 103 Iš to matyti, kad dvi pirmąsias ieškinio šeštojo pagrindo dalis reikia atmesti kaip nepriimtinas.

- 104 Dėl trečiosios minėto pagrindo dalies reikia pabrėžti, kad ginčijamo reglamento 18 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta, kad šis reglamentas taikomas „nuo 2014 m. sausio 1 d. arba nuo [susitarimo dėl BPT] įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė“.
- 105 Pagal Teisingumo Teismo praktiką tiesioginis reglamento taikymas, numatytas SESV 288 straipsnio antroje pastraipoje, reiškia, kad jo įsigaliojimas ir palankus ar nepalankus taikymas tam tikriems teisės subjektams nepriklauso nuo jokių priimtų nacionalinės teisės priemonių, išskyrus atvejus, kai atitinkamu reglamentu valstybėms narėms pačioms paliekama teisė priimti įstatymines, reguliavimo, administracines ir finansines priemones, reikalingas tam, kad to reglamento nuostatos galėtų būti taikomos (žr. Sprendimo *Bussoni*, 31/78, EU:C:1978:217, 32 punktą ir Sprendimo *ANAFE*, C-606/10, EU:C:2012:348, 72 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 106 Taip yra nagrinėjamu atveju, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas pats suteikė valstybėms narėms teisę, siekiant, kad ginčijamo reglamento nuostatos galėtų būti taikomos, viena vertus, patvirtinti įvairias priemones laikantis EPK įtvirtinto teisinio reglamentavimo ir, kita vertus, įsteigti bendrą patentų teismą, kuris, kaip nurodyta minėto reglamento 24 ir 25 konstatuojamosiose dalyse, yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą šio patento veikimą, teismo praktikos nuoseklumą, taigi, ir teisinį saugumą, taip pat – ekonomiškumą patentų savininkams.
- 107 Dėl Ispanijos Karalystės argumento, kuriuo paremtas septintasis ieškinio pagrindas, t. y. kad pagal ginčijamo reglamento 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą valstybėms narėms suteikiama teisė vienašališkai nuspręsti, ar šis reglamentas joms bus taikomas, pabrėžtina, kad šis argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, nes šia nuostata nukrypstama tik nuo ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalių ir 4 straipsnio 1 dalies, o ne nuo kitų minėto reglamento nuostatų. Be to, tokį dalinį ir laikiną leidimą nukrypti pateisina šio sprendimo 106 punkte nurodyti motyvai.
- 108 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šeštąjį ir septintąjį ieškinio pagrindus reikia atmesti.
- 109 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinį ir Ispanijos Karalystės papildomai suformuluotą prašymą iš dalies panaikinti ginčijamą reglamentą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 110 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas ir Taryba reikalavo priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas ir pastaroji bylą pralaimėjo, reikia nuspręsti, kad ši valstybė narė padengs ne tik savo, bet ir Parlamento bei Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 111 Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalį valstybės narės ir institucijos, kurios įstojo į bylą, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Ispanijos Karalystė padengia savo ir Europos Parlamento bei Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Belgijos Karalystė, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Nyderlandų Karalystė, Švedijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.